

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z powództwa E.O.

przeciwko Zespołowi Szkół [...] w J.

o odszkodowanie za naruszenie zasady równego traktowania i dyskryminację w miejscu pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 listopada 2017 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 kwietnia 2016 r., sygn. akt VII Pa (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. oddala wniosek pełnomocnika pozwanego w przedmiocie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2013 r., VII Pa (...), Sąd Okręgowy w W. po rozpoznaniu sprawy z powództwa E.O. przeciwko Zespołowi Szkół [...] w J. o przywrócenie do pracy na poprzednie warunki pracy i płacy, o odszkodowanie za naruszenie zasady równego traktowania i dyskryminację w miejscu pracy, oddalił apelację powódki jako bezzasadną i zasądził od niej na rzecz pozwanego 960 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Powyższy wyrok powódka zaskarżyła skargą kasacyjną. W wyniku jej rozpatrzenia Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 8 lipca 2015 r., II PK 11/15, uchylił

zaskarżony wyrok w części dotyczącej żądania powódki zapłaty odszkodowania za naruszenie zasady równego traktowania i dyskryminację i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W wyniku ponownego rozpoznania sprawy wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2016 r., VII Pa (...), Sąd Okręgowy w W. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 9.000 zł tytułem odszkodowania za naruszenie zasady równego traktowania i dyskryminację w miejscu pracy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty, oddalając apelację powódki w pozostałym zakresie; w punkcie drugim zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 2 wyroku z dnia 10 grudnia 2013 r. w ten sposób, że zniósł koszty postępowania pomiędzy stronami; w punkcie trzecim wyroku zniósł pomiędzy stronami koszty procesu za instancję odwoławczą i w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyła skargą kasacyjną powódka co do punktu 1 wyroku w części oddalającej apelację ponad zasądzoną kwotę 9.000 zł z tytułu odszkodowania za naruszenie zasady równego traktowania i dyskryminację w miejscu pracy oraz co do odsetek ustawowych zasądzonych błędnie od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty, a także w części oddalającej apelację w pozostałym zakresie (tj. w zakresie uznania wypowiedzenia warunków pracy i płacy za bezzasadne i niezgodne z prawem); zaś co do punktu 2 i 3 przedmiotowego wyroku - w całości.

Skargę oparto na zarzucie naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego. Skarżąca określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 14234,60 zł.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparto na przyczynie przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazano, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, z uwagi na nieuwzględnienie przez sąd odwoławczy wyliczeń skarżącej co do wysokości odszkodowania z tytułu nierównego traktowania w aspekcie nieprzydzielenia jej godzin nadliczbowych ze względu na to, iż była ona pracownikiem niepełnoetatowym, przy jednoczesnym uznaniu przez sąd odwoławczy, że doszło

do dyskryminacji również i w tym aspekcie, co w konsekwencji spowodowało zaniżenie kwoty zasądzonego skarżącej odszkodowania. A także z uwagi na oddalenie przez sąd odwoławczy apelacji skarżącej w zakresie uznania za bezzasadne i niezgodne z prawem wypowiedzenia jej warunków pracy i płacy pomimo uznania przez sąd przyczyny tego wypowiedzenia za dyskryminującą powódkę jako osobę zatrudnioną w niepełnym wymiarze godzin i *de facto* obiektywnie nieuzasadnioną.

Pozwany w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania w sprawie i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powódki podlega odrzuceniu z uwagi na niespełnienie wymogu określonego w art. 398² § 1 k.p.c.

Zgodnie z przywołanym powyżej przepisem skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Należy zauważyć, że skarżąca co prawda wskazała, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 14234,60 zł, jednak nie przedstawiła sposobu, w jaki ustaliła wskazaną wartość przedmiotu zaskarżenia. Wobec tego należy przypomnieć, że w toku procesu powódka dochodziła odszkodowania w kwocie 15834,64 zł. Biorąc pod uwagę, że Sąd Najwyższy w sprawie II PK 11/15 uchylił wyrok jedynie w zakresie zarzutów dotyczących roszczenia o odszkodowanie z tytułu naruszenia zasady równego traktowania i dyskryminację, w którym to zakresie następnie orzekł Sąd drugiej instancji, to od odszkodowania dochodzonego przez powódkę należy odjąć kwotę zasądzoną już przez Sąd Okręgowy. Zatem wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie powinna zostać określona na kwotę 6834,60 zł, co oznacza, że kwota ta nie osiąga minimum określonego w art. 398² § k.p.c., wobec czego skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Na marginesie należy zauważyć, że skarga kasacyjna wniesiona w niniejszej sprawie przez pełnomocnika pozwanego również została odrzucona właśnie z powodu niewłaściwej wartości przedmiotu zaskarżenia.

Wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 398² § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Sąd postanowił nie obciążać powódki obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego wobec faktu, że pełnomocnik pozwanego nie podnosił w odpowiedzi na skargę kasacyjną zarzutu niedopuszczalności skargi kasacyjnej i nie sformułował wniosku o odrzucenie skargi kasacyjnej. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie stanowiskiem, w razie odrzucenia skargi nie należy przyznawać kosztów postępowania stronie, która w odpowiedzi na skargę nie podniosła zarzutu, że skarga ta powinna być odrzucona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2013 r., V CSK 574/12, LEX nr 1375246 i powołane w nim orzeczenia).

as